

A bűn hatalma vagy a nagy világcsapás
A boldogs.Szüz Mária "La Salettoi" jövendöléseiből.

Irta:Varga Lajos.Kiadja és nyomtatta:Az Egri Nyomda RT./46.sz.

- I.A boldogs.Szüz Mária és a két pásztirgyermek.
- II.A boldogs.Szüz Mária jövendölése.
- III.A világ állapota a jelen időben.
- IV.A szent Szüz jövendölése a pápákról és a világ veszedelméről.
- V.A szent béke ideje,vagy a nagy pápa és a nagy király.
- VI.Az Antikrisztus előhírnöke.Az Antikrisztus születése.Az Antikrisztus hatalma és győzelme.
- VII.Az Antikrisztus uralkodásának ideje.-Végszó.

A verselő hosszú strófákban mondja el a fenti fejezetek tartalmaként, hogy 1846.szept.18-án a la salettoi hegyek között megjelent a Szüz két pásztorgyerekeknek:Makszimim fiúnak és Melánia lánykának.-A szokásos "látomás"-képzet szerint a Szüz felsorolja a világi,hétköznapi bűnöket, amelyekért Isten büntetését várhatja a világ.-A Lucifer szolgálatában állóknak tünteti föl a szabadkőművesket,szocialistákat,akik vezére, s a világ kárhozata lesz az Antikrisztus;őt egy gonosz zsidó anyától származtatja,aki a Szentföldön pusztít,majd a világ romlását okozza,s el akarja törölni a hitet.Küzedelem a megmentésért:Szent Lajos származásából eredő király,a pápa és az Antikrisztus között.A győzelem és kudarc felváltva jelentkezik; Illés és Enok próféták is felveszik a harcot,de "meghalna",s végül Szent Mihály arkangyal jó le győzedelmeskedni,hogy pallsával visszaállítsa az egyház és hit hatalmát;s ekkor jelenik meg Krisztus fényességben az ő irgalmassága szerint,hogy újra figyelmeztessen az ő megváltói voltára.A "dátumot" 1962-re helyezi a Szüz szájába adott jövendölsé,amikor Jeruzsálemben uralkodik a világ megrontója,Antikrisztus.

/Somogyudvarhely,Győri Mihálynétól kölcsön kapott ponyvairás/

Menyei Istenes Énekek
a boldogságos szűz Máriához.

Isten kegyelméből kiadta: Gerencsér János /zarándok/ Komárváros.

Második ének.

A nagy világcsapás kezdete, vagy amilyen az erkölcs, olyan az áldás.

Dallama: Kegyelemnek anyja ne utálj minket stb.

Vagy: Martirok asszonya stb.

1. Bűnök tengerében uszók a föld népe,
Bűnök sokasága felhatott az égbe,
Meggulyosítja az isteni szűz kezét,
Rémitő haragja ellenünk gerjedett.
2. Az elbizakodott büszke világ fia,
Isten szent törvényét neveti, gúnyolja.
Elvakult elmével azt sem veszi észre,
Hogy előtte áll a kárhozat örvénye.
3. Hová tűntek azok a boldogabb idők?
Istentől mindennel megáldott esztendők,
A kihalt hittel elenyésznek azok,
S a helyett eljöttek a szomorú napok.
4. De nem csoda! mert most az imádság helyett
Istent káromolja ember, asszony, gyermek.
Hiszen a kis gyermek alig tud beszélni,
Már beszédi Isten káromlásán kezd.
5. És mit tesz az apa? megbünteti talán?
Jó nagyot nevet a fia bolondságán,
S szélteben hosszában eldicsekszik vele,
Hogy mily ügyes már is az ő kis gyermeke.
6. Felnő a gyermek, mint szeméten a dudva,
Kedves szüleinek bu és bánatára,
És öreg napjait keserűvé teszi,
Mert a kenyeret is könnyes szemmel eszi.
7. Ünnepe és vasárnap nincs már megszentelve,
Mindenféle dolgot végez a föld népe,
Még sincs benne haszna, mert nincs rajta áldás
De annyival több a nagy isteni csapás.
8. Tekintsünk csak széjjel, mit látnak szemeink
Miért állnak pusztán a szőlő hegyeink?
Kérdjük, hogy miért van ez a végpusztulás?
Ennek legfőbb oka az istenkáromlás.
9. Vagy hogy miért van e szomorú esztendő?
Egész nyár folyamán nem esik az eső...
Miért van, hogy most az elvetett mag helyett
A föld nem termett mást csak gázt és szemetet.

Nagy világcsapás kezdete, vagy
amilyen az erkölcs, olyan az áldás.

Szűz Mária szavai és jelentése Salettében.

Dallama: "Mária jó anyánk, könyörögj érettünk..."

Levegőlt ittas érzés

Bonja Mária

Bűnök tengerében uszik a föld népe,
Bűnök sokasága felhatol az égbe,
"Egcsulyosítá az isteni sz. kezét,
Rémitő haragja ellenünk gerjedett.

Az elbizakodott, büszke világ fia,
Isten szent törvényét neveti, gunyolja,
Elvakult elmével azt sem veszi észre,
Hogy előtte áll a kárhozatv törvénye.

Hová tűntek azok a boldogabb idők,
Istentől mindnnel megáldott esztendőök,
A kiháló hittel elenyésznek azok,

S a helyett eljöttek a szomorú napok,
De nem csoda, mert most az imádság helyett
Istent káromolja ember, asszony, gyermek,
Hisze a kis gyermek alig tud beszélni
Már beszédtit Isten káromlásán kezdi.

És mit tesz az apa, megbünteti talán?
Jó nagyot nevet a fia bohóságán
S széltében, hosszában eldicsekszik vele,
Hogy mily ügyes már is az ő kis gyermek.

Felnő a gyermek, mint szeméten a dudva
Kedves szüleinek bu és bánatára,
És öreg napjait keserűvé teszi

Mert a kenyeret is könnyes szemmel eszi.
Ünnep és vasárnap nincs már megszentelve
Mindenféle dolgot végez a föld népe
Még nincs benne haszna, mert nincs rajta áldás
De annyival több a nagy isteni csapás.

Tekintsünk csak széjjel, mit látnak szemeink,
Miért állnak pusztán a szőlőhegyeink?
Kérdjük, hogy miért van ez a vég pusztulás,
Ennek legfőbb oka az istenkáromlás.

Vagy hogy miért van e szomorú esztendő?
Egész nyár folyamán nem eszik az eső,
Miért van, hogy most az elvetett mag helyett
A föld nem termelt mást, csak gazt és szemetet.

A jószágveszélynek vége-hossza nincsen
És nincs oly bölcs elme, ki ezen segítsen,
Ezeken az ember csak akként segíthet,
Ha bűneiből a jó Istenhez tér meg.

Árvíz és jégvihar, mit néhol meghagyott
Arra anagy hőség hervasztólag hatott
És hogyha rajtunk sz Isten nemkönyörül
Rettenetes lesz az, amit a jövő szül.

Salettében maga Mária jelent meg
S ott mondott rettentő jövendöléseket
Megmondá, hogyha nem tartunk bűnmegebánást
Nem kerülhetjük el a nagy világcsapást.

De érezzük máris, mert kezdetét vette
Reánk sulyosodott az Isten szent keze
És ne feledjük el mit mond szűz Mária
Hogy e csapásoknak mi vagyunk az oka.

Csak a mély bűnbánat könnyebíthetá meg
Azt az igazságos isteni szent kezét
Azért kérünk téged, irgalmas Istenünk
Bűnünket siratni adj könnyeket nekünk. Amen

10. A jószág-veszélynek vége-hossza nincsen,
És nincs oly bölcs elme ki ezen segítsen.
Ezeket az ember csak akként segíthet,
Ha bűneiből a jó Istenhez tér meg.
11. Árvis és jégvihar mit néhol meghagyott,
Arra a nagy hőség hervasztólag hatott.
És hogyha rajtunk az Isten nem könyörül,
Rettenetes lesz az, amit a jövő szül.
12. Salettében maga Mária jelent meg
s ott mondott rettentő jövendöléseket.
Megmondá, hogy ha nem tartunk bűnmegebánást,
Nem kerülhetjük el a nagy világcsapást.
13. De érezzük már is, mert kezdetét vette,
Reánk sulyosodott az Isten szent keze
És ne feledjük el, mit mond szűz Mária,
Hogy e csapásoknak mi vagyunk az oka.
14. Csak a mély bűnbánat könnyebbítheti meg
Azt az igazságos isteni szent kezet,
Azért kérünk téged, Irgalmas Istenünk,
Bűnünket siratni adj könnyeket nekünk.

Legujabb énekek.

Szombati áldozat a boldogságos szüz Mária tiszteletére.

1. Szombat szüz Mária napja sáá.

2. Indulj szivem, süss lelkem sat.

3. Visszaemlékeztető 1866-ik évre, melyben minden lefagyott

/Koronás Mária j. felén Jézuska, két oldalt nő. alakok, a fejnél angyalok/

Budapest. Nyomatott Bagó Márton és fiánál. 73.

1.-

2.-

Harmadik ének.

Visszaemlékeztető eze nyolcszázhatvanhatodik évre, melyben minden lefagyott

Siralmas e világ nekünk bünösöknek,
Hogyha meggondoljuk napját életünknek,
ert már elmerültünk a szörnyü vétekbe,
Ha jó. Isten nem vesz szent kegyelmébe.

Rajtunk az Istennek büntető haragja,
És ránk nehezült már az ő sulyos kafja,
A nagy mgas mennyből bocsájtja nyilait,
És reánk ereszti büntető ástorit.

El vagyunk merülve a nagy kevélységben,
Jaj lesz az életünk e siralomvölgyben,
Oh te bünös ember, hogy vársz üdvösséget,
Hogyha el nem hagyod sértő kevélységed.

Hogy Isten teremtett, talán nem is véled,
Hogy vétekben tartod mindig árva lelked;
vedd magadat észre, büntet az ur. Isten,
E siralomvölgyban kell elveszned itten.

Nyolcszázhatvanhatban ismertette magát,
A mindenek Ura, ránk adta ostorát,
A nagy dérrrel, fagygyal, elvette agbonát,
A megmaradtaknak jég elvágá javát.

Rettenetes szitkok, szörnyü esküvések,
Bünötök ágait ezzel nevelitek,
Kérjétek az Istent, hogy az ő haragját,
Fordítsa el rólunk, sok szörnyü csapását.

Öregek és ifjak térjetez a jóra,
 Menjetez gyakorta az Isten házába,
 Kérjetez az Istent, adja szent áldását,
 Ne vonja meg tőlünk nagy irgalmadságát.

Kérjetez bünösök a szép szüz Máriát,
 Hogy pártoljon minket az itélet napján.
 Szóljon mi mellettünk szentslges Fiánál,
 Ur Jézus Krisztusnál, a mi megváltónknál.

Jaj hát hova legyünk gyilkosok, paráznák,
 Hogy nem tiszteljük a szent szüz Máriát,
 Ki kéri ére tünk az Istennek Fiát,
 Hogy állhassunk meg majd az itélet napján.

Oh mily irtóztatós az itélet napja,
 Melyn szent Mihály a trombitát megfujja,
 Elő kell állanod öröme vagy bura,
 Kérjed most Máriát, majd pártodat fogja.

Jöjj hozzám Mária halálom óráján,
 Lelkemet ajánlom pártfogásod alá,
 Helyeztessed mennyben szentek seregébe
 A Szentháromságnak trónusa elébe. Amen.

Irta Négó József.

A visszaemlékeztető ezernyolcszázhatvanhatodik évre, melyben minden lefagyott. Nóta: Előtted Jézusom leborulok.

Siralmas e világ nekünk bűnösöknek,
Hogyha meggondoljuk napját életünknek,
Mertő már elmerültünk a szörnyű vétekbe,
Ha a jó Isten nem vész szent kegyelmébe.

Rajtunk az Isten büntető haragja,
És ránk nehezült már az ő sulyos karja,
A nagy magas mennyből bocsátja nyilait,
És reánk ereszti büntető ostorit.

El vagyunk merülve a nagy kevélységben,
Jaj lesz az életünk a siralomvölgyben,
Oh te bűnös ember, hogy vársz üdvösséget,
Hogyha el nem hagyod sértő kevélységed.

Hogy Isten teremtett talán nem is véled,
Hogy vétekben tartód mindig árva lalked,
Vedd magadat észre, büntet az ur Isten,
E siralomvölgyben kell elveszned itten.

"Yolcszázhatvanhatvan ismertette magát,
A mindenek Ura, ránk adta ostorát,
A nagy dérrrel, fagygyal elvette gahonát,
A megmaradtaknak jég elvágá javát.

Rettenetes szitok, szörnyű esküvések,
Bűntök ágait ezzel neveleitek,
Kérjétek az Istent, hogy az ő haragját,
Fordítsa el rólunk, sok szörnyű csapását.

8

3.

Öregek és ifjak, térjete a jóra,
Menjetek gyakorta az Isten házába,
Kérjétek az Istent, adja szent áldását,
"e vonja meg tőlünk nagy irgalmasságát.

Kérjétek bűnösök a szép szüz Máriaát,
Hogy pártoljon minket az ítélet napján,
Szóljon mi mellettünk szentséges Fiánál,
Ur Jézus Krisztusnál, mi Megváltónknál.

Jaj hát hová legyünk gyilkosok, paráznák,
Hogy nem tiszteljük a szent szüz Máriát,
Ki kéri ére tünke az Istennek Fiát,
Hogy állhassunk meg mad az ítélet napján.

Oh mily irtózatós az ítélet napja,
"elyen a szent Mihály trombitát megfujja,
Elő kell állanod öröme vagy bura,
Kérjed most Máriát, majd pártodat fogja.

Jőjj hozzám Mária halálom óráján,
Lelekemet ajánlom pártfogásod alá,
Helyeztessed mennyben Szentek seregébe,
A Szentháromságnek trónusa elébe. Amen.

Irtá : Négó József. Va. Nyomata: MAZURÁNE

9

III.

A visszaemlékeztető ezer nyolczszáz hatvanhatodik évre, melyben minden legagyott.

Lepnyai Gheorghe. 189.

Nóta: Előttem Jézusom leborulok.

1875. Bucurduy A.

Siralmas e világ nekünk bünösöknek,
Hogyha meggondoljuk napját életünknek;
Mert már elmerültünk a szörnyü vétekbe,
Ha a jó Isten nem vesz szent kegyelmébe.

Rajtunk az Istennek büntető haragja,
És ránk nehezül már az ő sulyos karja,
A nagy magas mennyből bocsátja nyilait,
És reánk ereszté büntető ostorit.

El vagyunk merülve a nagy kevélységben,
Maj lesz az életünk e siralomvölgyben,
Oh te bünös ember! hogy vársz üdvösséget,
Hogyha el nem hagyod sértő kevélységed?

Hogy Isten teremtett, talán nem is véled,
 Hogy vétekből tartod mindig árva lelked?
 'edd magadat észre, büntet az Ur Isten,
 E siralomvölgyben kell elveszned itten.

Nyolczszázhatvanhatban ismertette magát,
 A mindenek Ura, ránk adta ostorát,
 A nagy dérről faggyal, elvette gabonát,
 A megmaradtaknak jég elvágta javát.

"ettenetes szitkok, szörnyű esküvések,
 Bűnsötk ágait ezzel nevelitek,
 Kérjétek az Istent, hogy az ő haragját
 Fordítsa el rólunk sok szörnyű csapását.

Öreges és ifjak térjétek a jóra,
 "enjetek gyakorta az Isten házába,
 Kérjétek az Istent, adja szent áldását,
 "e vonja meg tőlünk nagy irgalmasságát.

Kérjétek bűnsök a szép szűz Máriát,
 Hogy pártoljon minket az ítélet napján.
 Szóljon melleltünk szentséges Fiánál,
 Ur Jézus Krisztzsnál a mi Megváltónknál.

Jaj! hát hova legyünk gyilkosok, paráznák,
 Hogy enm tiszteljük a szent szűz Máriát;
 Ki kéri érettünk az Istennek fiát,
 Hogy állhassunk majd meg az ítélet napján?

Oh! mily irtózatós az ítélet napja,
 Melyen a szent Mihály trombitét megfujja,
 Elő kell állanod öröme vagy bura,
 Kérjed most Máriát, majd pártodat fogja.

Jöjj hozzámMária! halálom óráján,
 Lelkemet ajánlom pártfogásod alá:
 Helyeztessed mennybe, szentek seregébe,
 A Szentháromságnak trónusa elébe .Amen.

Nyomatta Mazuráné.

Legujabb énekek.

Szombati áldozat

boldogs. szüz Máriáa tiszteletére.

Budán: 1886. Nyomatott Bagó Márton és fiánál.

H a r m a d i k.

A visszaemlékeztető ezernyolcszázhatvanhatodik évre, melyben minden lefagyott.

Nóta: Előttem Jézusom leborulok.

1. Siralmas e világ nekünk bűnösöknek,
Hogyha meggonduljuk napját életünknek,
Mert már elmerültünk a szörnyű vétékbe,
Ha a jó Isten nem vesz szent kegyelmébe.
2. Rajtunk az Istennek büntető haragja,
És ránk nehezült már az ő súlyos karja,
A nagy magas mennyből bocsátja nyilait,
És reánk ereszti büntető ostorit.
3. El vagyunk merülve a nagy kevélységben;
Jaj lesz az életünk e siralomvölgyben,
Oh te bűnös ember, hogy vársz üdvösséget,
Hogyha el nem hagyod sértő kevélységed.
4. Hogy Isten teremtett, talán nem is véled,
Hogy vétékben tartod mindig árva lelked;
Vedd magadat észre, büntet az ur Isten,
E siralomvölgyben kell elveszned itten.
5. Nyolcszázhatvanhatban ismertette magát,
A mindenek Ura, ránk adta ostorát,
A nagy dérrrel, fagygyal elvette gabonát,
A megmaradtaknak jég elvágá javát.
6. Rettenetes szitkok, szörnyű esküvések,
Bűntők ágait ezzel nevelitek.
Kérjétek az Istent, hogy az ő haragját
Fordítsa el rólunk, sok szörnyű csapását.
7. Öregek és ifjak, térjétek a jóra,
Menjétek gyakorta az Isten házába,
Kérjétek az Istent, adja szent áldását,
Ne vonja meg tőlünk nagy irgalmasságát.
8. Kérjétek bűnösök a szép szüz Máriát,
Hogy pártoljon minket az ítélet napján,
Szóljon mi mellettünk szentséges Fiánál,
Ur Jézus Krisztusnál, a mi Megváltónknál.
9. Jaj hát hová legyünk gyilkosok, paráznák,
Hogy nem tiszteljük a szent szüz Máriát,
Ki kéri érettünk az Istennek Fiát,
Hogy állhassunk meg majd az ítélet napján.

10. Oh mily irtózatos az ítélet napja,
Melyen a szent Mihály trombitát megfujja,
Elő kell állanod öröme vagy bura,
Kérjed most Máriát, majd pártodát fogja.

11. Jöjj hozzám Mária halálom óráján,
Lelkemet ajánlom pártfogásod alá.
Helyheztessed mennyben Szentek seregébe
A Szentháromságnek trónusa elébe.

Amen.

Írta: Négó József.

Nyolcszázhatvanhatba
Ismertette magát.
A mindenek Ura
Ránk adta ostorát.

A nagy dérrel, faggyal
Elvette gabonát,
A megmaradottnak
Jég elvágta javát.

Jaj, most hová legyünk,
Gyilkosok, paráznák!
Hogyha nem tiszteljük
A szép Szüz Máriát.

Mertmi irtóztató
Az ítéletnapja,
Elül köll állanunk
Öröme vagy bura.

Majd ha a Szent Mihál
Trombitát megfujja,
Elü köll állanunk
Öröme vagy bura.

"Öreganyámtu tanutam".,.Jeli Katalin vót, Bánnnyára való vót"

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, Jeli Ilona, 1908.

A kit te megáldasz andocsi szüz anya,
Arra száll mennyekből Isten áldása,
Oh segítő szüz Mária, Andocsnak fényes csillaga,
Te vagy árvák pártfogója,
Szent vagy, szent vagy szüz Mária. Amen.

Legújabb szent énekek.
az ezernyolczszáz nyolczvanhamadik
hideg időjárásról.

Ime a tavasznak virága
Nem akar kinyillani,
Mert a hidegnek forgása
Immár azt nem engedi.
Mert fáznak a földek,
Nem derülnek az egek,
Im lelkünk bizonyága,
Hogy a jó Isten csapása.

A vetések megcsüggedve
Nem akarnak felnőni.
Mert a hideg időjárás
Immár azt nem engedi.
Mert hidegek a földek,
Nem derülnek az egek,
Hogy mint áldását mutatja,
Azonkép visszavonja.

Bógéssel még a barmok is
Kiáltanak te hozzád,
Megösmérik még azok is,
Hogy te vagy szent jó atyánk.
A ki mennyben lakozol,
Szent fiaddal vigadol
Szentek dicső seregében,
Ékesített szent helyében.

Mert mint a kisdédnek anyja
Nincs meg kitől született,
Ugy a növénynek atyja
Elrejtözött előlünk.

Mert bűneink sokasága
Szent eged meghatotta,
Nem vagyunk méltók semmire,
Csak a nagy mély büntetésre.
Mert tudjuk, hogy bűneinkkel
Mebántottunk tégedet,
Melyért minket méltán büntetsz,
Hogy felséges nevedet
Megismervén ezek közt
A viszonyos idő közt,
Mert egyébkor nem ismerünk,
Csak midőn inségben nyögünk.
De jó atyánk téged kérünk,
Fodítsd el a hideget,
Melyben mostan nyögünk,
Hogy így dicsérjünk tégedet.
Szent vagy a ki könyörülsz
Bűneinken nem örülsz,
Hanem inkább bűneinkből
Megtisztítasz rut szennyektől.
De kérésünkoh jó atyánk
Vétekül ne tekintsed,
A melyért áldunk tégedet
Ha megadóí ezeket.
Hogy a hideg földünket
És megfázott mezőnket
Ismét megelégitheted
És ujonan szülheted.

Ugy mint anya ő kisdédét
Mikor világra hozza,
Hogy szépen látja kezdetét
Kisdédének e világban.
Ugy a tavasz napjában
kellemesen virágza,
De elborult uj szépsége
terméketlen esztendőre.

Csodás történet szent Pierre városának
tűz által történt elpusztulásáról.

Igaz történet

Irta és kiadja: Szigeti Sándor könyvtáros,
Szigetvár, Ferenczrendi utca 76 szám.

/egyházmegyei jóváhagyással/

Nyomatott Kovács Adolfnál Székesfehérvárott.

Ezekilenczszázkettedik évben történt ezen eset
Májusban harminczezren haltak meg egy éjszakán
Mert ezek Isten nem tisztelték, sőt szent nevét semminek vették,
Szent ereklyéit igen meggyülvölték.

Mert a hires nemzet a Jézust megtagadta,
Szent keresztjét a tengerbe dobta,
Az ő szent nevét tisztám elfelejtették,
Nem kellett templom és pap, sem Krisztus tanítása.

Ezek helyett volt nagy kevélység és czifra öltözékek,
Pompa, kártyá, tivornya, Isten ellen való vétkek,
A szegények szűmibe sem vették,
Jézus nevét soha nem említették.

De az ur Jézus Krisztus nem nézhette tovább,
Reájuk eresztette a súlyos ostorát,
Volt is sirás, jajgatás és Istenhez folyamodás,
De későn már, mert lángban és tűzben jött a szörnyü csapás.

Mert egykor Isten szent Pierre városát gazdaggá tette,
Míg szent nevét, szent fiát és szent ereklyéit megbecsülte,
De hogy az ur Jézust megtagadták,
Bocsátá rájuk az Isten ostorát.....stb.

~~Az ur Jézus többször megmutatta xxx/xxx~~
A nagy targédiakkal kapcsolatos eseteket minden istóriás szerett minél
"ráhatóbban" ecsetelni. Szigeti maga is többször és mások is átírták az
első vers-változatot; ime: "Legujabb szent énekek. 36 ezer ember tűz által
való elpusztulásáról. -Dall: Szüz Mária hivei...

Kedves keresztények ide hallgassatok,
A szent Pierre helyéről én amit edmondok,
A szent Pierre városát olyan büszke nép lakta,
Hogy a szent templomot egy se látogatta.

Megtagadták ők már a templomba járást,
Nem kellett mise, sem a prédikálás,
Egyszer egy nagy gyűlést fognak tartani,
Hogy papjaival mi fogjon történni.

/Csombárd, Szabó Györgyné, Kossuth L.u.23.-füzetek alapján/
- - - -

A szép Győr városban rohanó négy folyóviznek kiáradása és rémitő károkat okozása, mely történt 1883-ik évben jan.8-án.
Verseibe foglalva írta: Gitzy György Kapuvárott.

Emlékezzél a múltakról és jövőről.

Soha el ne felejtkezzél sz Istenről.

Ária: Oh hol vagy magyarok tündöklő csillaga.

Oh te gyarló ember
Kérlek jól fontold meg
Ki teremtett mindent
Aztat jól gondold meg.

Isten teremtette mennyet
És a földet
Ő alkotott minket
Gyarló embereket.

Adott ruházatot
Erőt, egészséget
Táplál mindeneket
És ad eleséget.

Az Isten az égnek
És a földnek ura
Királyok királya
Világnak bírása.

Mégis ő szent nevét
Merik káromolni
A szép szüz Máriát
Szitkokkal illetni.

Mert már elmerültünk
A szörnyű vétkekben,
A jó Isten azért nem vesz
Kegyelmében.

Már rajtunk van a nagy
Büntető haragja
És reánk nehezül
Az ő súlyos karja.

El vagyunk merülve
A nagy kevélységben
Jaj lesz az életünk
E siralom völgyben.

Oh te bünös ember
Hogy vársz üdvösséget
Hogyha el nem hagyod
Sok förtelmességedet.

Hogy Isten teremtett
Talán nem is véled
Hogy vétkekben tartod
Mindig árva lelked.

Vedd magadat észre
Büntet a jó Isten
Higygyed bünös ember
El kell veszned itten.

Tekints körül és nézz
A szép Győrvárosra
Virágzó utzáit
Viz alá borítva.

A paksi búcsúsok szerencsétlen halála a Dunán
és a vízözönre való alkalmi ének.
/utánnyo más tilos/

Budapest, 1887. Nyomtatott Bagó Márton és fiánál.

Folyó évi ¹⁸⁸⁷ 18-án reggel 9 óra fele mintegy háromszáz főnyi búcsú
járó nép indult Paksról Kalocsa felé a szent Juliánna búcsura.
Ezen búcsúsokat a buzgó paksi apát-plébános ur vezette segédlel-
készeivel egyetemben.

Az ájtatos hívők lengő tamplomi zászlók alatt szent énekeket zen-
gedezve mentek a Paks városától mintegy öt km-re fekvő ugynevezett
"biskói révhez", mert a Paks fölött levő rév kompjai előtte való nap
a katonaságot szállították Duna-Patejra a képviselő-választásra, s
melyekne a búcsúsok rendszeren át szoktak kelni a Dunán.

Ezen akadály miatt tehát az alsó, az un. biskói révhez zarándokoltak
a szerencsétlen búcsúsok, hogy a pestmegyei partra átkeljenek
A biskói révnél ember emlékezet óta egy nagy régi komp szolgál az
átkelésre. Ezen fenyőfa-alkotmány már nagyon rozoga. A paksi búcsú-
sokhoz itt csatlakozott sok jó doroghi vásáros is, s ez a sok nép
mind rászállt arra rozogt dereglyére, melyet a révészek rügtön el-
löktek a parttól. - Erős szél volt magas vízállás mellett, alig ju-
tott a komp csekély távolságra a száraztól, máris a hullámok vesze-
delmesen kezdték dobálni a nehézkes alkotmányt, s ekkor a legbor-
zastóbb perczek kezdődtek. A kompot a hullámok elkezdtek himbálni, s
az ehhez nem szokott népség megriadt s áttódult mindig arra az ol-
dalra, a mely kijebb állta vitből. Természetes, hogy ez ugy is nagyon
túl terhelt komp három-négy ily mozdulat után oly ingásba jött, hogy
megmerült és kezdett lefelé süllyedni. Négy százhangú jaj-kiáltás ráz-
kódtatta meg a levegőt. A révészek, a kik még mindig nem veszítették el
lélekjelenlétüket, s az apát-plébános bámulatos bátorsága, lelki nyá-
gottsága és bizalma némileg ugyan lecsillapították a kétségbeesett
búcsúsokat, de már sajnos, későn volt. Hisz mikor a búcsúsok és vásárok
sok oly nagy számmal tódulnak a kompra, már akkor tódult a víz befelé.
S alig indult a komp néhány méternyire a száraztól, már süllyedni kezé-
dett. A kormányos és legényei a veszedelmet látván, kiugrártak, Ekkor
a kompon irtózatos élet-haál küzdelem kezdődött. Az apát-plébános látva
vén a komoly veszedelmet, a komp fokozatos süllyedésénél kiterjeszté
karjait és az ezüst kereszttel ünneplés áldás t adott a népre s
egyszersmint elrebegette az általános fölöldösési imát, hogy majd a meg-
holtak lelkei irgalmat s kegyelmet nyerjenek az Istennél. Mindez csak
egynehány percz műve volt. - Ekkor az apát-plébános levetette magáról
a karpalástot, karinget, reverendát s hősies elszántsággal hanyatt-
homlok a vízbe veté magát s úszva menekült a halál torkából s egy

a hullámokkal küzködő kis leányt is megmentett végkimerültében. Százával vergődtek a szerencsétlenek a rohanó folyamban, s a legtöbb elveszett, mert egymásba kapaszkodtak s így a jó úszókat is belefojtották a kétségbeesett fuldoklók. Jött ugyan segítség, de csak kb. százan menekültek meg, kétszázan felül pediglen a Duna habjai között lakték halálukat.-

Imádkozunk értük, hogy az Isten legyen lelkeik iránt könyörültes és irgalmas, s kérjük őt egyszerűsággal, nehogy minket is váratlanul lepjen meg a halál.

Utazásrevaló ének.

Nóta: Mint a szép hűvös patakra stb.

Oh Uram! Engem ez éjjel ez útban megőriztél, :/:
Szent angyali seregeddel álmomban védelmeztél;
Most, hogy ime fölkelek, azért neked éneklek,
Ép testel és vig énekkel és hálaszó énekkel.

Oltalmazd utazásomban engem, s mint ígérted, :/:
Vigyázz reám járásomban, Mert jól tudtad
s ismerted az én felvett utamat és minden szándékomat:
Melyek nevedben felvettem, midőn az útra eredtem.

Minden szerencsétlenséget tőlem távoztass messze, :/:
A tolvajt s más ellenséget, kezed rám ne eressze:
Sőt tartsd meg életmet, add meg egészségemet,
Oltalmazd vízbefúlástól, és más egyéb kárvallástól.

Mint Jakób pátriárkával, minden utazásomban, :/:
Vel voltál s Ábrahámmal, terhes bújdosásomban:
Őket megőriztél, hogy kár nélkül utazván,
Dicsőíjék ezen Felségedet, látván gondviselésedet.

Adjad, hogy felvett utamat szerencsésen végezzem, :/:
S előttem levő dolgomat tevén, hasznát érezzem,
Szent neved áldásával, és magasztalásával,
Visszatérvén családomhoz és elhagyott kedvesimhez,

Mint hogy pedig e világon csak utazás életem, :/:
Miglen a halandóságon eztán áltel tétetem,
Hogy ne fussek hiában, s mennyei hazában,
Kérlek, vigy végre engemet, megadván üdvösségemet. Amen.

Legujabb ének

a vasvári és váthi szentkúti szűz Máriához
és a veszélyes időjárásokról.

Kép: Álló szűz Mária.

Az egyház jóváhagyásával írta és kiadja Kovács Sándor Simegen.
Nyom. Nádai L. könyvnyomdája Keszthely.

Szerencsétlen veszélyekről, a népek megtéréséről.

Évi követ mennyei hírnök Illés próféta által aki égben tüzes szekérem fölragadtatott. Az eget kormányozza, a villámok, menydörgések, menykövek által sok veszélyekre emlékezteti az élő nemzeteket az országba a végelpusztulásról.

A végső ítéletről a melyeket ön maga az Ur Jézus Krisztus megjövendölte, Jeruzsálem pusztulását, hogy kövön kő nem marad, látják a sok veszélyeket, villámok, felhőszakadások által pusztítottatnak el országokban a népek egyenetlensége miatt zavarognak.

A mint ön szövetségben patriárok és a próféták által előre megjövendöltetett Noe által a vízözön, Ábrám által Szodoma és Gomora kénköves esővel, Jónás próféta által intetett Ninive királya és az országa népével együtt el fognak pusztulni. És ha most jelen időnkben meg fognak térni és javulni a nép peditenciát fog tartani és az Istent imával ki fogják engesztelni, és ő a veszélyeket el fogja háritani, és az égi, veszedelmes csapásokat meg fogja szüntetni.

Készüljenek bűnös nemzetek, népek az Istent kiengesztelni, ha jövő testi és lelki veszélyeket magukról elhárítani, én is mint nője és Ábrám intette Szodomát nem tértek meg, és elvesztek, most is így járnak, boruljanak térdre az ég alá, összetett kezekkel, égre függesztett szemekkel, buzgó lélekkel, fohászkozzanak, és sóhajtozzanak, mint a purgatorium beli lelkek és szenvedők, ne jussanak az örök kinokra, kárhozatra, pokolra.

Oh fölséges örök atya, Istenünk és megteremtőnk, bocsásd meg bűneink, rossz cselekedetekkel ellened tettünk, ne utáld meg népedet, távolítsa jövő veszedelmeket országunkról, hegyekről, mezőkről, rétekről, kertekről, oltalmazza meg férgektől, tartsd meg a testi életet, irgalmazzon könyörüljön rajtunk, mert méltók vagyunk haragjára, csapására, bocsássa meg vétkeinket, szüntesse meg az időnek veszedelmes csapásától, rettenetes szelektől, felhő szakadástól, árvizektől, jegektől, ártalmas férgektől, oh véghetetlen szent háromság atya fia, szent lélek könyörüljön. Amen.

Szánd meg oh Mária árvák édes anyja,
Ki voltál kis Jézus nevelő dajkája,
Lám mily szomoruan állanak előtted,
Könyező szemekkel nézik szent képedet.

Tekintsd az árváknak keserves sirását,
Tekintsd oh Mária keserves sirását,
Jaj mily nagy fájdalom járja át szívöket,
Hogy előtted állnak az árva özvegyek.

Nézd mily keservesen sirnak itt előtted,
Összetett kezekkel kérnek itten téged,
Özvegyek és árvák rád vetik szemöket,
De nem vigasztalod árva özvegyeket.

Kérjed szent fiadat oh szentséges anya,
A szegény árváknak megvigasztalója,
Dicséret, dicsőség legyen az Atyának,
Szentlélekkel együtt áldott szent fiának, Amen.

- Nyomatott Budapesten Bagó Márton és fiánál.-

Második ének.

Sokat sóhajtozol, hogy nincs bő jó termés,
Oh nincs mert szivedben meghalt a jó érzés,
Hasztalan munkálkods, ha Isten nincs veled,
Sok munkáid után gazt terem a földed.

Az Isten-Máriát sokan megbántjátok,
Mégis szent áldását tőle megvárjátok,
Az Isten áldását addig oh ne is várd,
Még a rut káromlást kiáltja gohosz szád.

Ember jól gondolj meg, nagy bűn a káromlás,
Meddig el nem hagyod, rajtunk lesz a csapás,
Kevélység, irigység köztünk uralkodik,
Bujaság és harag naponta növekszik.

Készen vár ur Jézus minket kitárt kézzel,
Hogy hozzá térjünk, még elfogad örömmel,
Szentséges szüz anyám esedezz érettem,
Drága szent fiadat kérjed miérettünk.

Mert te vagy bűnösök kegyes szószólója,
Árvák, özvegyeknek megvigasztalója,
Oh tekints le anyánk a szegény árvákra,
Nézd mint nyilnak szájuk rebegő szavakra.

A szomorú csapásokról való új ének.

Dala: Bűnös ember nézz az égre.. s. g. b.

Oh siralom, oh fájdalom, mirol most emlékezünk,
Gyászosan fujanak a szelek, hirétől megkönnyezünk
Istennek bosszúkarjai, kinyújtotta ostorát,
Leáratta a zivatar a sok embert és a buzát.

Jaj Istenem, jaj Istenem, mi egyszerre megtörtént
Mennydörgés közt, villámok közt sok hagyta ott életét,
Nem szólhattak kedvesikhez, nem volt kihez szólani,
Csak a sok jajkiáltások, jaj, mindjárt meg kell halni.

Az ítélet nagy ereje rombolt rakásra mindent,
Sem épület, sem élő fa nem adhatott mentséget,
Kedves párok akarták megmenteni kevesöket,
Szívükhöz szoritották, jaj, de együtt elvesztek,

Oh kemény szív ne örvendezz, mint ezek ^{ve} vigadozok
Nem mult még el fejed felett, mi még hátra maradtunk,
Nem tudhatjuk, talán holnap körülvesz súlyos veszély,
Nem lesz mentség csak az Isten, ki ránk küldi a veszélyt.

Féljed ember az Ur Istent, ne káromold szent nevét,
Vasárnapot ünnepeled meg mit magának megszentelt,
Pusztulások, jönnek reánk, tűzvész, minden csapások
Kérjük buzgón az Ur Istent, hogy meg ne kószolhassuk,

Oh Istennek szent báránya, a ki értünk meghaltál,
Ne büntess érdemünk szerint, kit véreddel váltottál,
Töröld le adósságunkat, terjeszd szent áldásodat,
Add meg agykor mindnyájunknak a mi boldogságunkat. Aman.

Budapest, 1891.

Nyomatott Bartalits Imre könyvnyomdájában.

Nagy világcsapás kezdete, vagy
amilyen az erkölcs, olyan az áldás.

Szűz Mária szavai és jelentése Salettében.

Dallama: "Mária jó anyánk, könyörögj érettünk..."

Bünök tengerében uszik a föld népe,
Bünök sokasága felhatol az égbe,
Egcsulyosítja az isteni sz. kezét,
Rémitő haragja ellenünk gerjedett.

Az elbizakodott, büszke világ fia,
Isten szent törvényét neveti, gunyolja,
Elvakult elmével azt sem veszi észre,
Hogy előtte áll a kárhozatv törvénye.

Hová tűntek azok a boldogabb idők,
Istentől mindennel megáldott esztendőők,
A kihaló hittel elenyésznek azok,
S a helyett eljöttek a szomorú napok,

De nem csoda, mert most az imádság helyett
Istent káromolja ember, asszony, gyermek,
Hisze a kis gyermek alig tud beszélni,
Már beszédtet Isten káromlásán kezdi.

És mit tesz az apa, megbünteti talán?
Jó nagyot nevet a fia bohóságán
S széltében, hosszában eldicsekszik vele,
Hogy mily ügyes már is az ő kis gyermek.

Felnő a gyermek, mint szeméten a dudva
Kedves szüleinek bu és bánatára,
És öreg napjait keserűvé teszi
Mert a kenyeret is könnyes szemmel eszi.

Ünnep és vasárnap nincs már megszentelve
Mindenféle dolgot végez a föld népe
Még nincs benne haszna, mert nincs rajta áldás
De annyival több a nagy isteni csapás.

Tekintsünk csak széjjel, mit látnak szemeink,
Miért állnak pusztán a szőlőhegyeink?
Kérdjük, hogy miért van ez a vég pusztulás,
Ennek legfőbb oka az istenkáromlás.

Vagy hogy miért van e szomorú esztendő?
Egész nyár folyamán nem eszik az eső,
Miért van, hogy most az elvetett mag helyett
A föld nem termelt mást, csak gatz és szemetet.

A jószágveszélynek vége-hossza nincsen
És nincs oly bölcs elme, ki ezen segítsen,
Ezek az ember csak akként segíthet,
Ha büneiből a jó Istenhez tér meg.

Árviz és jégvihar, mit néhol meghagyott
Arra anagy hőség hervasztólag hatott
És hogyha rajtunk sz Isten nemkönyörül
Rettenetes lesz az, amit a jövő szül.

5.
Salettében maga Mária jelelt meg
S ott mondott rettentő jövendöléseket
Megmondá, hogyha nem tartunk bünmegbánást
Nem kerülhetjük el a nagy világcsapást.

De érezzük máris, mert kezdetét vette
Reánk sulyosodott az Isten szent keze
És ne feledjük el mit mond szűz Mária
Hogy e csapásoknak mi vagyunk az oka.

Csak a mély bünbánat könnyebítheti meg
Azt az igazságos isteni szent kezét
Azért kérünk téged, irgalmas Istenünk
Bününket siratni adj könnyeket nekünk. Amen

Dalosa au Agoston II. r. e. n. l. e. r.

Más

Oh mennybéli nagy Ur Isten hallgass meg
Hiveidnek könyörgését ne vedd meg
Könyörgünk Istenünk,
Hasznos esőt adj nekünk
Hallgasd meg kérésünk.

Összetesszük kezeinket előtted,
Oh tekintsed a mi sok bűneinket,
Könyörgünk Istenünk,
Tiszta időt adj nekünk,
Hallgasd meg kérésünk.

Fogadjuk már megjobbitjuk életünket,
Vétkeinkkel nem bántjuk felségedet,
Könyörgünk Istenünk,
Békességet adj nekünk,
Hallgasd meg kérésünk.

... Mentse meg kérünk helységünket a tüztől,
ezeinket jégesőtől, s árviztől,
Könyörgünk Istenünk,
Adj bő áldást minékünk.

H. K. K. K.

Ének esőért.

Vedd el ~~uzam~~ Isten
Rólunk haragodat
'S ne terjeszd továbbra
Bosszúállásodat,
Bocsásd le ~~xékunk~~ ránk mennyből áldásodat.
Csendes felhőt, adj jó esőt,
Határinkban öntözd meg a mezőt.

Igazságod szenint
Ne ítélj meg minket,
Bocsásd meg kegyesen
Mi sok bűneinket,
Óh fogadd el bugó kérésünket... sat.

Zöldítsd határunkat
Elfonnyadt mezzejít,
Érezzék javaink
Szent kezed erejít,
Ne vonjad meg népednek élelmit... sat.

Egek csatornáit
Nyisd meg hatalmasan;
Hogy száraz földünket
Öntözzék hasznosan,
Miért neved maradjon áldásban... sat.

Rajzunk hát könyörülj
Óh mennybéli atyánk!
Esedezzel értünk
Te is szűz szent anyánk!
Hogy haladjon jóban magyar hazánk... sat.

Sopronban, nyomtatott
Lenek Sámuelnél, 1849.

Mária-Besnyői emlék. - Kiadva az Egyház jóváhagyásával.-

Kiadta: Horváth Géza, varsányi lakós. Nyomatott és kapható Bartalits Imrénél Budapesten.

Legujabb ének a kecskeméti földrengésről.

Van egy gyönyörű kert, gyémánt az ajtaja.

Dicsértessék az Ur Jézus Krisztus neve,
Minden jó keresztény hallgasson most ide,
A nagy földrengésről amit én elmondok,
Kecskemét városban mily nagy kárt okozott.

Szép Magyarországnak nagy veszélyben forog,
A nagy földrengésből minékünk is jutott,
Legjobban érezte Kecskemét városa,
Melynek szép temploma legjobban mutatja.

Mert már a szent misét nem tarthatják benne,
Hanem ki kell menni a temetőkertbe,
Ott lesz bemutatva Jézus teste s vére,
Hogy a buzgó lélek magához vehesse.

Óh szép szűz Mária, könyörögj érettünk,
Hogy a nagy földrengés távozzon el tőlünk,
Kedves édes anyánk, besnyői Mária,
Tekints le az égből bűnös fiaidra.

Nézzünk fel bűnösök a magas egekre,
Mert ott van az Isten, váltságunk eszköze,
Látja, hogy a bűnbe nagyon elmerültünk,
Azért veszi fel az ostorát ellenünk.

Kedves keresztények, térjete a jóra,
Jusson eszetekbe Kecskemét városa,
Mert a nagy földrengés mindnyájunkat érhet,
Nem tudjuk, mikor lesz a végső ítélet.

Ezerkilencszáztizenegyedik évbe,
Julius hónapnak hetedik estéje,
Kecskemét városát gyászba borította,
Reggelre a város hevert a romokba.

Szörnyű látványosság volt ezen éjszaka,
Amikor megmozdult Kecskemét városa,
Sírás és jajgatás rázta a levegőt,
Mikor elütötte éjfélkor a kettőt.

Kedves keresztények, térjete a jóra,
Kérjük a jó Istent, ne hagyjon el soha,
Hogy vegye le rólunk a súlyos ostorát,
És szabadítsa meg Kecskemét városát.

Már az Isten ellen nagyon sokat vétünk,
Isten szavairól nagyon felejtkezünk,
Már pedig mutatja mindig a csodákat,
Reánk eresztette a nagy szárazságot.

Nem kell már a templom, nem kell a szent gyónás,
Hanem ezek helyett van a nagy káromlás,
Pedig a jó Istent hogyha nem imadjuk,
A jó esztendőket soha sem várhatjuk.

Azért jöttünk hozzád, óh nagy asszony anyánk,
A szép mennyországból tekints le mireánk,
Sok bucsus népeid akik ide jöttek,
Összetett kezekkel hozzád esedeznek.

Dicsőret, dicsőség legyen az Atyának,
Tisztelet adassék a szűz Máriának,
Ne hagyjon el minket, kérje az ég Urát,
És szabadítsa meg Kecskemét városát.

Még a püspökjök is a romokban halt meg,
A nagy Uristennek ily nagy a hatalma,
Ugy megzavarodott ez a büszke nemzet,
Nem hitte, hogy Isten van a mennyben..... stb.-

-
Bedő szinte szóról szóra azonos szöveggel ír az olaszországi föld-
rengés tragédiájáról, mint Szigeti a szent pierrei borzalmas "csodá-
ról", mint Isten büntetéséről.

Mind a név szerint, min az ismeretlen istóriásaink szívesen dolgoz-
tak fel -mint eddig is láttuk-, külföldi eseményeket, amelyeket aztán
ittthon intő példaként használtak fel valláserkölcsi/nevelési/ szem-
pontból; vagy, mint lentebb látni fogjuk, a nemzeti tudat, a hazafias ér-
zék érdekében.

Erről szól többek között egyik 1886-ban megjelent ponyvánk istóri-
ája, mely Amerikában történt.

Már szóvá tettem, hogy e fejezetbe válogatott néhány verset, éneket
tehetünk volna más kategória-csoportba is, pl. e jelzett amerikai
történetet is közölhetjük volna a "természeti csapások, katasztrófák"
c. fejezetünkbe, de azért olvashatja itt az érdeklődő, mert ezeket a
természeti jelenségeket, tragédiákat istencsapásnak, csodás eseménynek
tüntetik fel istóriásaink/ezzel is lehetővé tesszük olvasóink számára
a már említett csodás, álcsodás-téma megítélésének lehetőségét, ami
összefügg aztal, hogy mit tart az egyház és mit a naiv néphit valódi,
ill. álcsodának/-E minden korszakban felmerülő téma uj^{ra}-ujra vissza-
térő kérdés elé állította a népi/és istóriási/ képzeletet, valamint
az egyház megítélő szándékát egyaránt/ami korunkban is fel-felbukka-
nó problémaként jelentkezik/.

Visszatérve közlendő istóriánkra, az első nagyobb amerikai kivándor-
lás idejével kapcsolatos történet megénekléséről van szó/főleg a vers
végén/. Az egyébként gyenge versnek ez a legmegkapóbb és emberibb vo-
nalkozású hangvétele./Szinte idézi az un. Amerikás dalok érzélemvilágát

Ennél is lényegesebb istóriás "fogásra", módszerre hívjuk fel a figyelmet, ha nyomban itt közöljük a sárbogárdi Bedő Mihály szerzeményét: LEGUJABB borzasztó földrengés, Irta: Bedő Mihály - Az egyházi hatóság engedelmével. Nyom. Spitzer, Sárbogárd.

Ének a földrengésről.

Buzgó keresztény hivek ide hallgassatok,
A szörnyű földrengésről amit elmondok
Laristan tartományát oly büszke nép lakta
Hogy a templomokat egy sem látogatta.

Megtagadták ők már a templomba járást,
Nem kellett a mise, sem a prédikálás,
Egy nagy gyűlést fognak ők tartani,
Hogy a papjaikkal mi fog történni.

Elhatározták, hogy papra~~x~~ nincs szükség,
Nem kell a gyónás, áldozás és szentség
Hatvanezer lélek a romokban halt meg
A többi pedig földönfutóvá lett.

Messina és Regio gőgös város népe,
És Bagnora hozzáje ~~ez~~ tiz falunak ~~nép~~híve,
Az isteni csapás pár percz alatt végzett
Nem hitte, hogy Isten van a mennyben.

Bizván erős városukban, mely kőből van építve
Hogy annak nem árthat a földrengés terhe
Azt hitték, hogy nem árát ~~sem~~mi csapás,
Isten azért bocsátott rájuk végpusztulást.

Bagnos~~t~~ híres várost, hatvan falut hozzá,
A föld eltemette, a holtaknak számát
Kétszázézezerem felül számítja az irás,
Sebesülteknek pedig nem tudni a számát.

Elhatározták, hogy papra nincs szükség,
Nem kell már a gyónás, áldozás és szentség,
Ugy megzavarodott a francia nemzet,
Nem hitte sehogy sem, hogy Isten van a menybe.

Elkezdtek rombolni drága oltárjukat,
Nem fogják tisztelni a fadarabokat,
Jézus keresztfáját is kihordák onnan,
Ahol egy vala, azt is kivágták.....stb.

.....
Kedves keresztények, térjete a jóra,
Hallgassatok kérlek intő szavaimra.
Ez lesz a végzése ezen történetnek,
Dicsértessék tőlünk az Ur Jézus neve. Amen.

-Ha ^{sz}vertanilag nem is ^{vá}legsikerültebb énekből olvashattunk részle-
teket, az istóriás-szerzőség jellegzetességeit azonban érdemesnek tart-
juk a figyelemre, ^{vá}amint kicsendül énekesünk szavaiból a jó útra té-
rités és figyelmeztetés ~~nemes~~ szándéka is.

~~Csodás jelenségek a néphitben~~

Legujabb csodatörténet a sötétségről, mely Amerikában történt.
Budán, 1886.

Nyomatott Bagó Márton és fiánál

- - - -

Minesóta távirata szerint

Borzasztó nagy orkán uralkodott,
Sok várost rombolás alá temetett,
A vidék faluit széjjel rombolta,
Hat óráig tartó sötétség volt,
Számptalan ember életét vesztette
A kik a földön szabadokban voltak.
Eszméletlenül szerteszét heverték,
Szemeik világát a portól elvesztették,
A városokban sokan rom alá temetteték,
Oly nagy volt a rémletes vihar!
Hogy a sötétségből semmit sem láthattak,
Az apa fiát sehogysem találta,
Anyja a lányát keservesen siratta.
Gyermekek szüleiket sirva keresték,
A bőszült elemek mindent felforgattak,
Víz is nagy tengerként ömlött mindenfelől,
A folyamok medrökől kárának,
Város és falvak nagy vizekben álltak,
A szerencsétlenség színhelye nagy volt,
Mely a mi időkben elő nem fordult.
Nagy a nyomor mostan ott Amerikában,
A hírlapban is benn volt minden tudósítva.
Ne legyen ezentúl több gyöngé elméjü,
Oly uti kémekkel fejök el ne zavartassák,
Amerikába vándorlást senki ne próbáljon,
Ottan százszor rosszabb mindig mint minálunk,
Tőlünk kik elmentek oly napokba estek,
Kenyeret még sóban vízben sem ehetnek,
Most mondják szegények: jaj ha szárnyunk volna,
De repülnénk haza szép Magyarországra!
Csakhogy nem oly könnyü onnét visszajönni,
Többé ne is menjen oda innét senki,
Mivel soha nem tud többé haza jönni.

A kivándorlás éveiben íródott "figyelmeztető-intő" szózat önmagáért beszél, melynek két érzelmi motivációja van: egy valóságos, mely azzal függ össze, ami tényként megesett, s ezt a "szertző" egyenlőnek veszi az amerikai általános nyomorral; igaz: a kivándorlók nagy részére ez várt.

Sokat sóhajtozol, hogy nincs bő jó termés,
Oh nincs mert szivedben meghalt a jó érzés,
Hasztalan munkálkodszt, ha Isten nincs veled,
Sok munkáid után gazt terem a földed.

1882

Bagó M.

Az Isten-Máriát sokan megbántjátok,
Mégis szent áldását tőle megvárjátok,
Az Isten áldását addig oh ne is várd,
Még a rut káromlást kiáltja gohosz szád.

Ember jól gondolj meg, nagy bűn a káromlás,
Meddig el nem hagyod, rajtunk lesz a csapás,
Bévélyesség, irigység köztünk uralkodik,
Bujaság és harag naponta növekszik.

Készen vár ur Jézus minket kitárt kézzel,
Hogy hozzá térjünk, még elfogad örömmel,
Szentséges szűz anyám esedezz érettem,
Drága szent fiadat kérjed miérettünk.

Mert te vagy bűnsök kegyes szószólója,
Árvák, özvegyeknek megvigasztalója,
Oh tekints le anyánk a szegény árvákra,
Nézd mint nyilnak szájuk rebegő szavakra.

31

-3-

Szánd meg oh Mária árvák édes anyja,
Ki voltál kis Jézus nevelő dajkája,
Lám mily szomoruan állanak előtted,
Könyező szemekkel nézik szent képedet.

Tekintsd az árváknak keserves sirását,
Tekintsd oh Mária keserves sirását,
Jaj mily nagy fájdalom járja át szívöket,
Hogy előtted állnak az árva özvegyek.

Nézd mily keservesen sirnak itt előtted,
Összetett kezekkel kérnek itten téged,
Özvegyek és árvák rád vetik szemöket,
De nem vigasztalod árva özvegyeket.

Kérjed szent fiadat oh szentséges anya,
A szegény árváknak megvigasztalója,
Dicséret, dicsőség legyen az Atyának,
Szentlélekkel együtt áldott szent fiának, Amen.

- Nyomatott Budapesten Bagó Márton és fiánál.-

32